

[Poulsgaard]

– hartkorn, og jeg tror endda, det passer i mange socialdemokratiske vælgeres hartkorn.

Så siger hr. J. K. Hansen, at vi har et godt land og alt det dér, og at vi skal føre ikke løs snak, men ærlig tale. Ja men hu-ha, havde jeg nær sagt, det kan vi da godt blive enige om. Men hvem er det, der har ført løs snak og ikke ført ærlig tale? Er det fremskridtspartiets medlemmer? Nej, det er hr. J. K. Hansens parti, der for tit har stået på folketingets talerstol og vidt og bredt har udbredt sig om lyksaligheder. Og hvad er det blevet til? Den rene elendighed. Men lad os få noget ærlig snak her fra folketingets talerstol, det ville da være et fremskridt.

Det er jo rystende, at vi skal have disse problemer i skolen, og at vi i det hele taget skal have sådanne debatter som denne her i dag. Forældrene ønsker ikke de debatter, lærerne ønsker ikke de debatter, og eleverne ønsker dem heller ikke. Men vi er kommet derhen, fordi der er nogle magtfulde psykologer – psykopater, som jeg plejer at sige, og det gentager jeg altså her – som vil en helt, helt anden samfundsform, som har fundet ud af, at skolen er indfaldsvinklen. Og man må da sige, at disse mennesker, der vil en helt, helt anden samfundsform, der vil bruge skolen til noget helt andet, end befolkningen vil, har fået rigt held med sig. Man er lige ved at kunne sige til dem: til lykke med sagen!

Jeg havde her for nylig et spørgsmål til undervisningsministeren. Arbejdsdirektør Kaj Westergaard har jo udtalt til Danmarks Amsrådsforenings medlemsblad, at de unge, der forlader skolen, vender erhvervslivet ryggen, de vil have meningsfyldt arbejde, de vil have arbejde med mennesker, de vil da ikke ud og have beskidte negle i industrien. Man er ved at få formet en ny tids mennesker. Der er jo folk, der siger: ja men er børnene nu også forældrenes? Der er folk, der sætter et stort spørgsmålstejn ved, om børnene nu er forældrenes. Og disse mennesker har altså forstået at bemægtige sig undervisningsministeriet, ser det ud til, og en stor del af socialdemokratiet. Det, som hr. J. K. Hansen sagde her, nægter jeg at tro på, nemlig at det skulle være socialdemokratisk skolepolitik.

Men hvad er det, vi skal? Vi skal have genskabt disciplinen i folkeskolen, og vi skal have genskabt arbejdsglæden. Man kan jo holde mange smukke taler, som venstres ordfører her gjorde, men der var intet konkret i

det. Så var der da en lille smule mere kød på det, de konservatives ordfører kom ind på.

Vi kunne måske godt begynde allerede i børnehaveklassen. Jeg har selv en dreng, der går i børnehaveklasse, det skal jeg da gerne vedgå. Men hvad er det for noget forfærdeligt ævl med de børnehaveklasser? Det er jo egentlig fantastisk, så dumme vi har været før i tiden. Tænk bare for nogle få år siden; da anede vi ikke, at der var noget, der hed børnehaveklasser, og vi vidste da ikke, at vi fik et kulturchok, når vi mødte skolen, uden at vi blev indsluset gennem børnehaveskolen. Nu er vi jo blevet så kloge, at vi ved, at det var fuldstændig tåbeligt, at der ikke var børnehaveklasser til alle os. Vi fik jo et kulturchok.

Men så skulle vi have disse børnehaveklasser, hvor man skulle til at indsluse børnene i skolen. Og hvad sker der med sådan en dreng eller pige på en 5–6 år, der møder i børnehaveklassen? Ja, hvad forventer vedkommende barn? Ja, det forventer da nogle opgaver. Det har hørt hjemmefra, at der er noget, der hedder bogstaver, tal og sådan noget, og det vil gerne til at lære lidt, men nej, det må det ikke. Det må ikke lære at skrive, det må ikke lære at regne. Det må ingen verdens ting. Det må lege med nogle Legoklodser – de er måske giftige, så det ikke må lege med dem, og hvad ved jeg.

Og hvad sker der så? De møder tillidsfulde, parat til at tage fat, men de får at vide, at de ikke må tage fat. Allerede dér er det jo galt. Allerede det første år har man bibragt dem den indstilling: nå ja, skolen, det er da bare dér, vi render rundt og leger. Dér gør vi, ligesom det passer os. Sådan er det både med 1., 2. og 3. klasse, hvor de kommer. Derfor er der måske ikke noget at sige til, at de siger: kunne vi lege i børnehaveklassen, så kan vi også lege i de andre klasser. Det er da ganske naturligt, set fra børnenes synspunkt.

Jeg tror, vi godt kunne tåle det kulturchok, det var, at vi begyndte direkte i skolen et år før, og så sparer vi et år i den dyreste ende. Det er jo dér, de er skoletrætte, det er jo dér, de laver hærværk og vold. Og så tænk på alle de arbejdstimer, der går til spilde!

Folketinget har lange ferier, og skolelærere har de næstlængste ferier. Jeg har en datter, der går på gymnasium. Det er jo ved at blive sænket ned på folkeskolens niveau. Hun får